

vil Midlerne. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil gøre gældende, at man nu staar som da. Det er det ærede Medlem, der har svinget i saa Henseende og det af politiske Grunde. Naar han ikke vilde dette Middel den Gang, laa det deri, at man inden for Partiet ikke var enig om dette Middel, og at det ærede Medlem mente, at det ikke var politisk rigtigt paa dette Tidspunkt at komme frem med dette Middel. Naar det ærede Medlem nu er kommet til et andet Standpunkt og mener, at Tiden er passende, er det af rene og skære politiske Grunde og ikke af nogen som helst anden Grund.

Det var en af de Grunde, det ærede Medlem havde i Øjeblikket, en af de Grunde, som ikke due. Det ærede Medlem har ikke haft den før, det er noget nyt, han har fundet paa. Saa er der en anden Grund, som er anført fra Reformpartiets Side, og som jeg ikke forstaar, at man kan anføre. Der er adskillige andre Medlemmer i denne Sal, som omtalte den, men jeg skal alligevel ofre et Par Ord derpaa. Det er Hensynet til Smaakaarsfolks Sønner. Jeg forstaar ikke, at man vil ofre saa meget paa det Hensyn i dette Stykke, fordi man jo slet ikke ved denne Lønningsforhøjelse her gør noget som helst godt for Smaakaarsfolks Sønner. Det, som er den faktiske Kendsgerning, er i Virkeligheden dette, at Overklassen er den Klasse i Befolkningen, fra hvilken Officersstanden i ganske særlig Grad er bleven rekruteret. Den har forstaaet at holde Officersstillingerne nogenlunde for sin egen Mund hidtil. Det er det faktiske Forhold, selv om der kan være enkelte Undtagelser, hvori man har fraveget dette. Man kan nu være overbevist om, at har Overklassen forstaaet at holde Officersstillingerne for sin egen Mund, medens Lønningerne vare mindre, vil den have endnu større Tilskyndelse til at sørge for det samme, efter at Lønningerne ere stegne. Der er ikke nogen som helst Grund til at vifte Smaakaarsfolks Børn om Munden med dette Forslag. Det er i Virkeligheden slet ikke den fede Bid, man byder dem, men man ønsker kun, at det skal se ud dertil. Der er intet Flæsk i denne Historie. Skulde der være noget som helst af det, skulde man lade den højtærede Landbrugsminister tilberede det, saa blev det maaske bedre; han ved, hvordan Flæsk skal laves til, naar Folk skulle have Smag for det. Der er imidlertid ikke noget saadant i dette. Man kan ganske rolig gaa ud fra, at det er et Forsøg paa at faa Smaafolks Børn til at

tro, at man ved dette Forslag gør noget godt for dem. Tiden skal sikkert vise, at der ikke er det ringeste Sul paa det Ben, og at det ikke vil nytte, at man stikker noget saadant ud til Smaakaarsfolks Sønner for at faa dem til at tro, at man gør dem en Tjeneste dermed.

Jeg skal med Hensyn til Forsvarskommissionen sige, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har opfattet det Svar, som han selv som Medlem af Forsvarskommissionen har været med til at give, aldeles fejlagtigt. Jeg begriber ikke, at han har kunnet faa det ud af Forsvarskommissionens Svar, som han har tilladt sig at fortælle her i Salen, at han har faaet ud af det. Han havde opfattet Svaret, som om Kommissionen paa et Spørgsmaal om, hvorvidt den i sine Overvejelser maatte være kommen til et Resultat, der kunde tale mod en saadan Lønningsforbedring, som her er Tale om, havde svaret et rent og klart Nej. Men det er jo fuldstændig hen i Vejret, saadan er der ikke blevet spurgt, og saadan er der heller ikke blevet svaret. Og det undrer mig, at det ærede Medlem, der selv er Medlem af Forsvarskommissionen, kan have forstaaet det; han selv har været med til at udtale i Forsvarskommissionen, paa den Maade. Det ærede Medlem maa jo dog huske paa, at vi have liggende for os Forsvarskommissionens Svar og den højtærede Forsvarsministers Spørgsmaal, og at vi derfor saa tydeligt og klart kunne se, hvad der i Virkeligheden er Forsvarskommissionens Mening, uden at man behøver at gaa saadanne Omveje og lave saadanne Tilføjelser, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har benyttet i denne Sag.

Der staar i Forsvarskommissionens Svar: „Forslag herom fra Kommissionens Side vil kun kunne fremkomme i Forbindelse med Afgørelsen dels af de militære Lønningsspørgsmaal som Helhed, dels af de paagældende Embeds- og Bestillings mænds Stilling i Forsvarsordningen“. Og endvidere: „Hvorvidt det under disse Omstændigheder maa anses for rigtigt at søge at faa gennemført Love til midlertidig Ændring af de nævnte militære Lønningsforhold, maa det efter Kommissionens Opfattelse være Administrationens og Lovgivningsmagtens Sag at afgøre“. „Hvorvidt det under disse Omstændigheder!“ Under hvilke Omstændigheder? Netop under de Omstændigheder, at Kommissionen finder sig beføjet til at svare, at den mener, at et saadant Lønningsforslag vil kun fra den